GDAŃSK, dnia 15 stycznia 1947 r.

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 1

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

DZIAŁ URZĘDOWY

1

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org. I—1/44
W sprawie racjonalnej gospodarki czasem.

Gdańsk, dnia 23 listopada 1946 r.

OKÓLNIK Nr 104

Do Obywateli **Naczelników Wydziałów U. W. G.**
oraz
Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast województwa gdańskiego

Jednym z podstawowych elementów dobrej organizacji pracy jest należyta gospodarka czasem, która zależy przede wszystkim od trafnego przewidywania.

Organizacja pracy polega w znacznym stopniu na skoordynowaniu pracy własnej i cudzej. Stąd też należyte gospodarowanie czasem wymaga zarówno odpowiedniego rozłożenia czasu własnego, jako też liczenia się z rozkładem zajęć w ogóle i czasu innych osób i całych instytucji, z którymi ma się do czynienia.

Niestety należy stwierdzić, że w funkcjonowaniu niektórych urzędów oraz instytucji publicznych i społecznych poruszona sprawa pozostawia bardzo wiele do

życzenia, co jest jedną z ważnych przyczyn nienależytego funkcjonowania maszyny państwowej.

Zdarza się np., że niektóre urzędy wyznaczają sprawy z całego dnia na jedną godzinę, wskutek czego wszystkie osoby zawezwane na wszystkie rozprawy muszą stawić się równocześnie i dopiero wyczekiwać, nieraz przez cały dzień, swojej kolejki. Powoduje to w konsekwencji poważne zaburzenie w rozkładzie zajęć nie tylko osób zawezwanych, ale także wszystkich innych, z którymi osoby te miały w ciągu dnia coś do załatwienia. A tymczasem przy dobrej woli i w oparciu o doświadczenie nie byłoby rzecz trudna rozprawy rozłożyć przynajmniej na kilka terminów w ciągu dnia.

Tak samo ma się rzecz z wyznaczeniem terminów przyjęć przez urzędników, zwłaszcza kierowniczych. Tłumne wyczekiwanie w poczekalniach i w przedpokojach i to nieraz przez długie godziny — pomimo uprzedniego wyznaczenia terminu — jest niestety zjawiskiem powszednim. Jest ono zaś bardzo wymownym miernikiem organizacji pracy w danym urzędzie, im pełniejsze są poczekalnie i przedpokoje, tym z pewnością gorsza jest organizacja pracy.

Inną plagą jest wyznaczanie nierealnych lub nieracjonalnych terminów, zakreślanych przez władze przełożone władzom podległym do wykonania pewnych zadań. Nie jest np. rzadkością, że żądanie dostarczenia pewnych danych, czy wykonania jakiejś czynności przychodzi po wyznaczonym terminie, albo też tak późno, że chcąc sprawę załatwić w terminie, urząd czy instytucja, do których żądanie skierowano, musiałyby rzucić wszystkie inne normalne swoje czynności i zająć się wyłącznie wykonaniem zlecenia. Tymczasem przy racjonalnym wyznaczeniu terminów należy przewidywać i brać pod uwagę bez wyjątku wszystkie, nawet najdrobniejsze okoliczności, związane ze sprawą, a więc kiedy terminowe żądanie prawdopodobnie wyjdzie z kancelarii urzędu żądającego (manipulacja ekspedycyjna trwa w wielu urzędach b. długo, bieg pocztowy, manipulacje biurowe u adresata, niezbędny czas na załatwienie zadania, to zależnie od ważności i pilności sprawy, a przede wszystkim to okoliczność, że urząd, od którego żąda się terminowego załatwienia, ma swoje normalne obowiązki, których nie powinien zaniedbać w celu terminowego wykonania zlecenia.

Rzecz przedstawia się jeszcze gorzej, co zdarza się niestety również często, jeżeli takie nierealne terminy zakreśla władza nie tylko podległym urzędom, lecz także niezależnym instytucjom lub poszczególnym obywatelom; wtedy niezależnie od siania zamętu władza żądająca naraża się jeszcze na śmieszność i usprawiedliwiony zarzut bezdusznego biurokratyzmu.

To samo dotyczy wreszcie zwoływanie wszelkiego rodzaju urzędowych i nieurzędowych posiedzeń, narad, konferencji m. inn. także konferencji prasowych itp. Odnośna władza postępuje często w ten sposób, jak gdyby wszystkie bez wyjątku sprawy były wyjątkowo ważne i pilne i jak gdyby nie dały się z góry przewidzieć, a także — jakby zaproszeni nie mieli do roboty nic innego, jak tylko czekać na zaproszenie. Postępując w ten sposób, władza nie tylko wydaje sobie świadectwo niezdolności organizacyjnej, ale także obraża elementarne zasady przyzwoitości.

Mimo licznych wydanych przeze mnie zarządzeń zmierzających do uzyskania pełnej stabilizacji i normalizacji stosunków w zakresie pracy urzędów administracji ogólnej pod kątem widzenia najbardziej praktycznej i efektywnej obsługi stron — często jeszcze zdarzają się bardzo poważne w tej mierze braki. Bardzo ważne miejsce zajmuje w dziedzinie tej nierozwiązany w stopniu zadawalniającym problem racjonalnej gospodarki czasem swoim i cudzym.

Na przyszłość zwracam uwagę, że wypadki niepotrzebnego zabierania współobywatelom czasu przez wadliwe zorganizowanie i odbywania bieżącej pracy, a w szczególności np. przez nieprzemyślany sposób wyznaczenia terminów traktować będę jako dowody **braku** dostatecznej **sumienności** w pracy.

Podkreślając powyższe proszę Obywateli o skierowanie specjalnej Swej uwagi na zagadnienie racjonalnej gospodarki czasem, zwłaszcza czasem stron.

Treść niniejszego okólnika proszę dać do wiadomości wszystkim współpracownikom Obywateli, a podległym Im komórkom organizacyjnym i inspekcyjnym polecić proszę zwracanie szczególnej uwagi na zagadnienie sprawnego prowadzenia pracy a m. inn. na logiczny według powyższych zasad sposób ustalania terminów i ich należyte, także w interesie stron, przestrzeganie.

WOJEWODA
(—) Inż. St. Zrałek

2.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr S. F. II—1/9/46.
Ulgi podatkowe dla repatriantów.

Gdańsk, dnia 30 listopada 1946 r.

OKÓLNIK Nr 108

Do Ob. Ob. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Prezydentów Miast i Burmistrza miasta Tczewa województwa gdańskiego (wg rozdzielnika)

Zgodnie z okólnikiem Nr 54 Ministerstwa Administracji Publicznej Nr III—S. F. — 6331/46 podaję do wiadomości, co następuje:

Układy zawarte we wrześniu 1944 r. między Polskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego a rządami Litewskiej, Białoruskiej i Ukraińskiej Socjalistycznych Republik Rad w sprawie ewakuacji obywateli polskich z terytorium tych trzech republik do Polski, oraz ludności litewskiej, białoruskiej i ukraińskiej z terytorium Polski na tereny wymienionych republik zawierają postanowienia, że w latach 1944 i 1945 wszystkie przesiedlone osoby będą zwolnione od podatków państwowych a zaległości w tych podatkach będą im umorzone. W związku z tym Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 23 sierpnia 1945 r. L. D. V. 25076/1—8/13/45 zleciło wszystkim Izbom Skarbowym i Urzędom Skarbowym dokonanie odpowiednich umorzeń i zwolnień.

Wobec odmiennej struktury związków samorządu terytorialnego nie można było zastosować na wzór Ministerstwa Skarbu generalnego zwolnienia repatriantów od podatków komunalnych, tym bardziej, że ciężkie położenie finansowe związków samorządowych na to nie pozwalało i w dalszym ciągu nie pozwala.

Niemniej jednak sytuacja gospodarcza repatriantów domaga się przyjścia im z pomocą również przez zastosowanie przede wszystkim dopuszczalnego w ramach obowiązujących przepisów umorzenia, a następnie ulg w daninach państwowych.

Należy więc stosować:

1) Umorzenia w trybie art. 35 ust. 4 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) zaległości w podatkach komunalnych za lata 1944 i 1945,

2) ponadto należy stosować przez analogie ulgi przewidziane w § 95 projektowanego rozporządzenia wykonawczego dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych, odnoszących się do Ziem Odzyskanych, a w szczególności obniżenie podatku gruntowego za pierwszy rok podatkowy o 80 procent, gdy repatriant objął w posiadanie gospodarstwo rolne przed dniem 1 kwietnia roku podatkowego i całkowite zwalnienie od podatku w danym roku podatkowym, gdy objęcie gospodarstwa rolnego nastąpiło po dniu 1 kwietnia (zgodnie z pismem okólnym z dnia 14 listopada 1946 r. Nr S. F. II—1/7/46 — powiatowe związki samorządowe

i miasta wydzielone winny były, przy pomocy Urzędów Skarbowych zaopatrzyć wszystkie związki samorządowe w odpis wyżej wspomnianego rozporządzenia wykonawczego) oraz

3) gdy nie miały miejsca ulgi wymienione w p. 2) — jak najszersze stosowanie ulg przewidzianych w art. 12, ust. 2, dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128).

Powyższe zechcą Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych podać do wiadomości podległym zarządom związków samorządu terytorialnego oraz zalecić im dokonanie odpowiednich umorzeń i stosowanie ulg podatkowych, o których wyżej mowa.

WOJEWODA
w. z. (—) Mgr A. Gadomski
Wicewojewoda

3.

WOJEWODA GDAŃSKI
P. a. VI/1a/33/46
Zakres działania Departamentu Inspekcji
Ministerstwa Przemysłu

Gdańsk, dnia 10 grudnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 123

Do

Obywateli Starostów Powiatowych I Prezydentów Miast województwa gdańskiego

Podaję do wiadomości i wykonania treść okólnika Nr 281 Ministra Przemysłu z dnia 2 września 1946 r. w sprawie nagłówkowej, nawiązujący do zarządzenia Min. Przem. z dnia 31 lipca 1946 r. (Dz. U. Min. Przem. z dnia 31 sierpnia 1946 r. Nr 12, poz. 100), wydanego w porozumieniu z Dyrektorem Biura Kontroli przy Prezydium K. R. N. w zakresie działania i organizacji Departamentu Inspekcji.

WOJEWODA
w z. (—) A Gadomski
Wicewojewoda

OKÓLNIK Nr 281

Ministra Przemysłu z dnia 2 września 1946 r.

W sprawie: zakresu działania Departamentu Inspekcji Ministerstwa Przemysłu

Powołując się na zarządzenie Ministra Przemysłu z dnia 31 lipca 1946 r. wydane w porozumieniu z Dyrektorem Biura Kontroli przy Prezydium K. R. N. w zakresie działania i organizacji Departamentu Inspekcji, niniejszym zarządzam co następuje:

Do § 1 p. b. zarządzenia.

I.

W wypadkach, gdy osobom fizycznym lub prawnym, które nie są podporządkowane Ministrowi Przemysłu w § 1 a), urzędy i przedsiębiorstwa:

1) udzielają pożyczek (kredytów) na sumę większą niż milion złotych i na okres czasu dłuższy niż rok, albo nawet na okres krótszy od roku, jeżeli wysokość pożyczki (kredytu) jest większa niż 5 milionów złotych;

2) wypuszczają w najem lub dzierżawę przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe, urządzenia fabryczne, warsztaty, lub nieruchomości na okres dłuższy niż rok.

W umowach należy zastrzec, że osoby wydelegowane przez Departament Inspekcji będą mogły w każdym czasie przeprowadzić kontrolę rachunkowości, majątku, produkcji i obrotów w zakresie, w jakim będzie to potrzebne dla stwierdzenia sposobu użycia pożyczki (kredytu) i zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z umowy.

II.

Takie same prawa, jak wymienione w p. I, należy zastrzegać dla delegatów (inspektorów) Departamentu Inspekcji we wszelkiego rodzaju umowach spółek cywilnych i handlowych, w których przedsiębiorstwa lub urzędy wymienione w § 1a), mają posiadać udziały lub akcje, oraz w umowach o przedstawicielstwo i komisowych.

Jeżeli umowa spółki zawarta została przed dniem ogłoszenia niniejszego okólnika przedsiębiorstwa lub urzędy wymienione w § 1a) winny w możliwie najkrótszym terminie postarać się o wprowadzenie zmian do umowy, które zapewnia delegatom Departamentu Inspekcji prawo przewidziane w p. 1, ewentl. o powzięcie odpowiednich uchwał zgromadzenia spólników lub akcjonariuszy.

III.

Przepisy p. I i II nie znajdują zastosowania, jeżeli umowa zawarta została z osobą fizyczną lub prawną, której siedziba znajduje się za granicą.

IV.

Do § 1 p. h.

Departamenty i Centralne Zarządy winny zasięgać opinii Departamentu Inspekcji przed wydaniem zarządzeń o charakterze ogólnym w sprawach dotyczących rachunkowości i sprawozdawczości.

V.

Do § 2. p. b)

Urzędy lub przedsiębiorstwa zamierzające przeprowadzić przetarg na wykonanie robót lub dostaw, winny zawiadomić o tym stosownie do właściwości

Głównych Inspektorów przy Zjednoczeniach, Głównych Inspektorów przy Centralnych Zarządach lub Dyrektora Departamentu Inspekcji. Przedsiębiorstwa, podlegające Wydziałom Przemysłowym przy Urzędach Wojewódzkich zawiadamiają o zamierzonym przetargu Naczelnika Wydziału Przemysłowego. — Po otrzymaniu zawiadomienia Dyrektor Departamentu Inspekcji, Główni Inspektorzy i Naczelnicy Wojewódzkich Wydziałów Przemysłowych mogą wyznaczać delegatów do asystowania przy przetargach i przy zawarciu umowy. W wypadkach, gdy wyznaczony delegat stwierdzi:

a) że przetarg przeprowadzony został nieprawidłowo z istotnym naruszeniem obowiązujących przepisów,

b) że warunki umowy są niekorzystne dla instytucji, która umowę zawiera, albo sprzeciwia się interesowi publicznemu, winien zgłosić umotywowany sprzeciw na piśmie.

W razie zgłoszenia sprzeciwu, zawarcie umowy może nastąpić dopiero po uzyskaniu zgody Dyrektora Departamentu Inspekcji.

VI.

Przepisy p. V) znajdują odpowiednie zastosowanie w wypadkach, gdy zamówienie na dostawy i roboty następuje z wolnej ręki, przez zakup bezpośrednio od osób fizycznych lub prawnych, nie podlegających Ministerstwu Przemysłu, a wartość przedmiotu umowy jest większa niż 500.000 zł.

VII.

Departamenty, urzędy i przedsiębiorstwa wymienione w § 1 a) winny przedstawić Dyrektorowi Departamentu Inspekcji do zaopiniowania projekty wszystkich umów, których przedmiotem jest:

1) kupno lub sprzedaż nieruchomości lub przedsiębiorstwa,

2) najem lub dzierżawa nieruchomości lub przedsiębiorstwa, jeżeli umowa zawarta na czas określony, dłuższy niż lat 3,

3) umowy spółek cywilnych lub handlowych, w których urzędy lub instytucje wymienione w § 1 p. a), mają posiadać udziały lub akcje i

4) umowy o nabycie udziału akcyj istniejących spółek handlowych.

W razie sprzeciwu Dyrektora Departamentu Inspekcji, umowa może być zawarta jedynie na podstawie decyzji Ministra.

VIII.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Nadmienia się, że ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o paragrafach bez bliższego określenia, odnoszą się one do zarządzenia z dnia 31 lipca 1946 r. o zakresie działania i organizacji Departamentu Inspekcji.

ZA MINISTRA PRZEMYSŁU
(—) E. Szyr

4.

WOJEWODA GDAŃSKI
P. O. VI—1a/32/46
Odbieranie przedsiębiorstw przemysł., przyznanych repatriantom.

Gdańsk, dnia 10 grudnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 124

Do
Obywateli Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast województwa gdańskiego

W związku z często zdarzającymi się przypadkami odbierania obiektów przemysłowych prawnie przydzielonych repatriantom, celem zapobieżenia szerzącemu się w wyniku powyższego stanu niepokoju i niepewności, podaję do ścisłego stosowania treść okólnika Nr 274 Ministra Przemysłu z dnia 23 lipca 1946 r.

WOJEWODA
w z. (—) **Mgr A Gadomski**
Wicewojewoda

OKÓLNIK

MINISTRA PRZEMYSŁU
z dnia 23 lipca 1946 r.
w sprawie odbierania przedsiębiorstw przemysłowych przydzielonych repatriantom.

W ostatnich czasach zdarzyły się dość liczne przypadki odbierania obiektów przemysłowych przydzielonych prawnie repatriantom w celu przekazania ich innym osobom, bądź innym repatriantom. Postępowanie takie nie jest uzasadnione żadnymi względami gospodarczymi lub społecznymi.

Odbieranie powyższych obiektów ludziom, którzy obiekty te w najkrytyczniejszym czasie zabezpieczyli, zagospodarowali oraz własną pracą i pieniędzmi uruchomili — zniechęca do dalszej pracy najwartościowszy element jakimi są repatrianci, jak również wytwarza stan niepokoju, niepewności i tymczasowości, niepożądany pod względem społecznym i gospodarczym.

W związku z powyższym polecam, aby we wszystkich przypadkach, w których zamierzone jest odebranie przedsiębiorstwa przemysłowego repatriantom przedstawiono mi uprzednio wniosek z odpowiednim uzasadnieniem do aprobaty.

MINISTER PRZEMYSŁU
H. Minc

Za zgodność:
(—) **K. Sokołowska**

5.

WOJEWODA GDAŃSKI
P—AP. III—3/25/46
Dozór nad kotłami parowymi.

Gdańsk, dnia 17 grudnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 120

Do

Obywateli Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast województwa gdańskiego

Wykonanie Ustawy z dnia 31 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 303) o nadzorze nad kotłami parowymi, wraz z późniejszymi zmianami i Rozporządzeniami a m. inn. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7. XII. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 747) w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawienie, przenoszenie i używanie kotłów parowych, Rozporządzenie Min. Przemysłu i Handlu z dnia 10. XI. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 579) w brzmieniu Rozporządzenia z dnia 25. I. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 42) itd., oraz Instrukcji Min. Przemysłu i Handlu z dnia 5. IV. 1937 r. Nr PA. VI—1/4 § 1 i 2, jest dla Państwa rzeczą niezmiernie ważną.

Z wymienionych ustaw i Rozporządzeń wynika, że każdy posiadacz kotła parowego obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym właściwe organa Dozoru Kotłów, a Wydziały lub Referaty Przemysłowe przy Starostwach i Zarządach powinny współpracować z Oddziałem Gdańskim Stowarzyszenia Dozoru Kotłów względnie z Wojewódzkim Wydziałem Przemysłowym, aby wszyscy użytkownicy kotłów parowych z danego terenu byli zarejestrowani.

Niestety ten obowiązek nie wszystkie referaty Przemysłowe przy Starostwach spełniają należycie. Praktyka wykazała, że Sołectwa z reguły nie wiedzą, co to jest dozór kotłowy, a Urzędy Gminne nie zawsze są informowane o ciążącym na nich obowiązku współpracy z urzędowym Dozorem Kotłów.

Stan tego rodzaju nie może być tolerowany, tym bardziej, że zdarzają się często wypadki, iż posiadacze lub nowonabywcy kotłów parowych wbrew Rozporządzeniu Min. Przemysłu i Handlu z dnia 2. XII. 1921 r. § 6 w brzmieniu: „O zmianie właściciela kotła nowonabywca powinien zaraz zawiadomić właściwe organa Dozoru Kotłów podając nr kotła, swoje nazwisko i poprzedniego właściciela, oraz miejsce pracy lub postoju kotła", nie uważają za stosowne zawiadomić o tym Dozór Kotłów, a na pisemne zapytania przeważnie nie odpowiadają. Dotyczy to szczególnie posiadaczy kotłów parowych przenośnych.

Dla uniknięcia w przyszłości podobnych wypadków, opierając się na Instrukcji Min. Przemysłu i Handlu z dnia 5. IV. 1937 r. nr PA—VI. 1/4 § 1 i 2, polecam, aby Starostwa Powiatowe i Zarządy Miejskie okazywały jak najdalej idącą pomoc Stowarzyszeniu Dozoru Kotłów przez zbieranie potrzebnych danych drogą urzędową, oraz przez ułatwienie drogą prawnych rygorów nadzoru kotłów, gdy zajdzie tego potrzeba.

WOJEWODA
w z. (—) **A. Gadomski**
Wicewojewoda

6.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. AP. III—1/30
Założenie nowych ksiąg stanu cywilnego

Gdańsk, dnia 18 grudnia 1946 r.

OKOLNIK Nr 128

Do

Obywateli Urzędników Stanu Cywilnego województwa gdańskiego

Z nadchodzącym nowym rokiem kalendarzowym założone zostaną nowe rejestry stanu cywilnego. Przypominając o tym, jako Okręgowa Władza Nadzorcza zwracam uwagę, że wypełnienie ich winno być od samego początku nie tylko zgodne z przepisami prawnymi, ale także staranne i estetyczne pod względem zewnętrznym. W szczególności należy unikać t. zw. nagminnych błędów, które w roku kalendarzowym 1946 spotykano w stosunkowo dużej ilości urzędów stanu cywilnego, a które wynikają jedynie z tego, że właściwi urzędnicy nie studiują należycie treści rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego, oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304).

W związku z powyższym zarządzam:

1) księgi miejscowe i księgi wtóropisów prowadzić należy zgodnie z § 42, (1) i (2);
2) poszczególne akta winny być wypełnione czytelnie i bez skróceń;
3) wolne miejsca w poszczególnych rubrykach należy niezwłocznie wypełniać linią ciągłą;
4) Jakiekolwiek skrobania, względnie wywabiania są niedopuszczalne; poprawki dokonane w tekście aktu winny być dokładnie omówione przy końcu dokumentu;
5) daty zasadnicze odnośnie urodzenia, małżeństwa, względnie zejścia, winny być podane równolegle cyframi, wygląda to przykładowo następująco: „ czwartego 4 stycznia tysiąc dziewięćset-czterdziestego szóstego — 1946 roku", a nie „czwartego stycznia tysiącdziewięćset czterdziestego — 4 stycznia 1946 roku";
6) Kobieta, zawierająca związek małżeński podpisuje akt pełnym imieniem, a nazwiskiem męża, dodając swoje nazwisko rodowe w sposób następujący: „Anna Nowak z domu Przybylska"; inne osoby, biorące udział w sporządzeniu aktu urodzenia, małżeństwa lub zejścia, podpisują akt pełnym imieniem i nazwiskiem. Jeżeli ktoś nie umie lub nie może pisać, należy na akcie umieścić tuszowy odcisk jego palca a urzędnik stanu cywilnego nadmienia, czy osoba ta jest niepiśmienna czy też nie włada ręką przejściowo lub trwale, podając zarazem pełne brzmienie imienia i nazwiska tej osoby. Nie dotyczy to świadków, biorących udział w zawieraniu związku małżeńskiego, gdyż ci, muszą umieć pisać i czytać po polsku.
7) Należy ściśle odróżnić wzmianki dodatkowe od przypisków, na marginesie aktów urodzeń, małżeństw i zgonów umieszcza się jedynie wzmianki

dodatkowe wymienione w § 27, pkt. (1), (2) i (3), wyżej cytowanego rozporządzenia wykonawczego; przypiski dokonywane są pod tekstem aktu i mają na celu powiązanie większej ilości dokumentów, dotyczących tej samej osoby; dane np. o zawarciu małżeństwa nie są umieszczane w akcie urodzenia we formie wzmianki dodatkowej, lecz jedynie pod tekstem aktu, jako przypisek;

8) dla każdego zdarzenia, podlegającego rejestracji w księgach winien być założony odrębny akt zbiorowy; sposób kompletowania tych akt jest najlepszym kryterium dla sprawdzenia umiejętności urzędnika stanu cywilnego;

9) skorowidze i księga opłat winny być stale prowadzone na bieżąco.

Przypominając o powyższych, najbardziej kardynalnych zasadach prowadzenia ksiąg stanu cywilnego, zwracam jednocześnie uwagę na konieczność stałego studiowania przepisów przedmiotowych. Chodzi tu w szczególności o dekrety i rozporządzenia zawarte w następujących Dziennikach Ustaw: nr nr 48, 54/1945, oraz 6, 22, 31/1946 r. Te dzienniki muszą znajdować się w każdym urzędzie stanu cywilnego do podręcznego użytku.

WOJEWODA
w z. (—) **Dr B. Podhorski-Piotrowski**
Wicewojewoda

7.

URZĄD WOJEWÓDZKI GDAŃSKI
Wydział Ogólny
Nr O. Org. I—1/49
Ustawowe dni świąteczne.

Gdańsk, dnia 7 listopada 1946 r.

PISMO OKÓLNE

Do Obywateli

Naczelników Wydziałów U. W. G. i Prezydentów Miast oraz Starostów Powiatowych województwa gdańskiego

Poniżej podaje Urząd Wojewódzki do wiadomości urzędowy wykaz ustawowych dni świątecznych, wolnych od pracy, ustalonych przez Prezydium Rady Ministrów w piśmie Nr 15—11/3 z dnia 25 września 1946 r. że ustawowymi dniami świątecznymi, wolnymi od pracy są:

Nowy Rok (1 stycznia),
Trzech Króli (6 stycznia),
Oczyszczenie Najświętszej Marii Panny (2 lutego),
Drugi Dzień Wielkiej Nocy,
Drugi dzień Zesłania Ducha Świętego,
Trzeci Maja,
Narodowe Święto Zwycięstwa i Wolności (9 maja),
Wniebowstąpienie Pańskie,
Boże Ciało,
Świętych Apostołów Piotra i Pawła (29 czerwca),
Narodowe Święto Odrodzenia (22 lipca),
Wniebowzięcie Najświętszej Marii Panny (15 sierpnia)'
Wszystkich Świętych (1 listopada),
Niepokalane Poczęcie Najświętszej Marii Panny (8 grudnia),
Boże Narodzenie (25 grudnia),
Drugi dzień Bożego Narodzenia (26 grudnia),

Pozaustawowym dniem wolnym od pracy jest dzień 1 Maja.

ZA WOJEWODĘ
(—) St. Niesłuchowski
Naczelnik Wydziału

8

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O.S.S. I—2a/6/46
Dot.: terminów do przedkładania miesięcznych sprawozdań i raportów sytuacyjnych.
Pismo okólne

Gdańsk, dnia 25 listopada 1946 r.

PISMO OKÓLNE

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast województwa gdańskiego

Nawiązując do tut. Okólnika Nr 12 z dnia 27 września 1945 r. Nr O. Org. II——1/1 w sprawie przedkładania miesięcznych sprawozdań sytuacyjnych — przedłużam wyznaczony w nim termin do składania sprawozdań z dnia 2-go **na dzień 5-go** każdego bieżącego miesiąca kalendarzowego.

Co do raportów sytuacyjnych, zachowując dotychczasowy termin — przewidziany na dzień 5 każdego bieżącego miesiąca, przypominam o bezwzględnym stosowaniu, obowiązujących w tym względzie zarządzeń U. W. G. z dnia 5. VI. 1946 r. Nr O.S.S. I—2/2, z dnia 9. X. 1946 r. Nr O.S.S. II—20/2 i z dnia 15. XI. 46 r. Nr III—3—3.

Jednocześnie wyjaśniam, że w obu wypadkach o zachowaniu wyznaczonych terminów — decyduje nie data nadania w dniu tym wysyłki przez Urząd pocztowy lub za pośrednictwem innego organu doręczającego, tylko data otrzymania jej przez Urząd Wojewódzki Gdański najdalej w dniu 5. każdego miesiąca kalendarzowego.

Ścisłe przestrzeganie wyznaczonych terminów ma swoje uzasadnienie w interesie służby, ponieważ spóźniony materiał traci wiele na swojej aktualności.

WOJEWODA
w z. B. Podhorski-Piotrowski
Wicewojewoda

9

URZĄD WOJEWÓDZKI GDAŃSKI
Wydział Budżetowo-Gospodarczy
L. dz. OD. III—1346/46
Dot.: zaopatrzenie w urzędowe znaczki pocztowe.

Gdańsk, dnia 28 listopada 1946 r.

PISMO OKÓLNE

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich) i Prezydentów Miast Gdańsk, Sopot, Gdynia.

W związku z pismem okólnym Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 16. XI. 46 r. L. dz. OOg. 7702/46 w sprawie zaopatrzenia w urzędowe znaczki pocztowe władz i urzędów podległych Urzędom Wojewódzkim, Urząd Wojewódzki Gdański prosi o złożenie zapotrzebowania na urzędowe znaczki pocztowe na I kwartał 1947 r. W zapotrzebowaniu uwzględnić zużycie podległych sobie władz i urzędów (Starostwa dla Wydziałów Powiatowych) oraz terenowych Rad Narodowych. Zapotrzebowania na znaczki pocztowe winny być składane do Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Budżetowo-Gospodarczy do dnia 10 każdego miesiąca kończącego kwartał (**10. III., 10. VI., 10. IX. i 10. XII.**) na kwartał następny.

Z A W O J E W O D Ę
(—) Żaruk Antoni
p. o. Naczelnik Wydziału

10

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org. I—1/54.
Obowiązek udzielania informacyj podatkowych przez władze administracji ogólnej.

Gdańsk, dnia 10 grudnia 1946 r.

PISMO OKÓLNE

Do

Ob. Ob. Naczelników Wydziałów U. W. G oraz Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast województwa gdańskiego

W związku z obowiązkiem nałożonym na władze administracji ogólnej dekretem z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174/46) przypominam, że zgodnie z art. 113 powołanego dekretu władze te winny w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku zawiadamiać Izbę Skarbową w Gdańsku o zarejestrowanych u nich i o wykreślonych w ciągu ub. roku osobach, uprawiających wolne zajęcia zawodowe niezrzeszone w instytucjach samorządu zawodowego.

Władze te obowiązane są również do bezzwłocznego zawiadamiania właściwych urzędów skarbowych o wydawaniu zezwoleń osobom przybyłym z zagranicy na pobyt czasowy w celu wykonywaniu czynności zarobkowych na obszarze Rzeczypospolitej.

Następnie władze administracji ogólnej obowiązane są także zawiadomić właściwe urzędy skarbowe w terminie do dnia 15 każdego miesiąca o nowo zarejestrowanych i o wykreślonych w ubiegłym miesiącu osobach prawnych, działających na zasadzie prawa o stowarzyszeniach.

Poza tym władze i urzędy państwowe, przedsiębiorstwa państwowe i pozostające pod zarządem państwowym oraz instytucje publiczne i zrzeszenia, które korzystają z gwarancyj kredytów lub subwencyj państwowych, są obowiązane w myśl art. 115 powołanego dekretu przesyłać Izbie Skarbowej w Gdańsku odpisy lub wyciągi z zawartych umów o roboty, dostawy i przewozy, jak również umów o dzierżawę najpóźniej w ciągu tygodnia po zawarciu tych umów.

Komunikując powyższe, ciążące na władzach i urzędach administracji ogólnej, obowiązki, proszę Obywateli o dokładne przestrzeganie postanowień powołanego wyżej dekretu. Podkreślam, że w zakresie wymiaru podatków współdziałanie z władzami skarbowymi należy do rzędu elementarnych obowiązków administracji ogólnej.

W O J E W O D A
(—) Inż. St. Zrałek

11.

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE

DYREKTORA GŁÓWNEGO URZĘDU MORSKIEGO

z dnia 7 grudnia 1946 r.

o uprawianiu żeglugi morskiej przez barki żeglugi śródlądowej.

Na podstawie art. 4 pkt. 1 i art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz marynarki handlowej (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 366) oraz art. 1 dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywień kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) zarządzam co następuje:

Par. 1.

Barki żeglugi śródlądowej mogą być używane w żegludze morskiej:

a) na wodach osłoniętych, tj. w Zalewie Świeżym i Zalewie Szczecińskim;

b) w żegludze przybrzeżnej pomiędzy Gdańskiem i Gdynią.

Używanie barek żeglugi śródlądowej w żegludze przybrzeżnej dozwolone jest wyłącznie w strefie ograniczonej linią, łączącą cypel Oksywski z głowicą mola wschodniego Nowego Portu w Gdańsku.

Uprawianie żeglugi w strefach, wymienionych wyżej w par. 1 pkt. a i b, dopuszczalne jest jedynie przy sile wiatru do 3 stopni i stanie morza do 2 — 3 stopni wg skali Beaufort'a, o ile prognozy najbliższego Instytutu Meteorologicznego nie przewidują pogorszenia się stanu pogody w najbliższych dwóch do trzech godzinach.

Par. 3.

Barki żeglugi śródlądowej mogą wchodzić na teren wód morskich określony w par. 1 pkt. a i b o ile:

I. 1. Posiadają ważny patent statkowy wydany przez właściwą wojewódzką władzę administracji ogólnej, stosownie do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 343) oraz odpowiednią klasę jednego z uznanych przez Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego towarzystw klasyfikacyjnych, zaopatrzoną w klauzulę tego towarzystwa stwierdzającą, że barka pod względem budowy i stanu kadłuba nadaje się do żeglugi morskiej w strefach podanych w par. I, pkt. a i b.

Jednostki należące do Dyrekcji Dróg Wodnych, płynące pod banderą, zwolnione są od posiadania patentu statkowego.

II. Przy wyjściu na morze czynią zadość poniższym warunkom:

1. Wysokość wolnej burty barki jest nie mniejsza, niż ustalona przez „Polski Rejestr Statków" dla grup „A" i „C", lub inne towarzystwa klasyfikacyjne, i wskazania w klauzuli tych towarzystw, stwierdzającej przydatność barki do żeglugi morskiej.

2. Przykrycia i zamknięcia luk ładunkowych oraz innych otworów w pokładzie lub burcie są szczelne i dostatecznie mocne, a barki bezpokładowe posiadają mocne i szczelne przykrycia należycie chroniące od zalania przez fale.

3. Ilość, rodzaj i siła świateł pozycyjnych odpowiada przepisom rozporządzenia z dnia 5 lutego 1906 roku o porządkach na drogach morskich.

4. Każda z barek, oprócz wyposażenia wymaganego przepisami o żegludze śródlądowej, zaopatrzona jest ponadto:

a) w jeden głośny dzwon do dawania sygnałów mgłowych, umieszczony na dziobie statku tak, aby głos się rozchodził bez przeszkód na wszystkie strony;

b) w dwa przepisowe koła ratunkowe z przymocowywanymi do nich rzutkami o długości conajmniej 27,5 m rozmieszczone na przeciwległych końcach barki, oraz w przepisowe pasy ratunkowe w ilości odpowiadającej ilości członków załogi na barce;

c) w dwa wiadra ustawione na pokładzie i gotowe do natychmiastowego użytku oraz w jedną siekierę, znajdującą się w łatwo dostępnym miejscu.

Par. 4.

Barki żeglugi śródlądowej podczas pobytu na wodach morskich portowych podlegają przepisom porządkowym, obowiązującym na tych wodach.

Par. 5.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia sprawować będą Kapitanaty Portów, oraz organy upoważnione do tego przez Główny Urząd Morski.

Właściciele i kierownicy barek obowiązani są stosować się do zarządzeń władz nadzorczych.

Par. 6.

Wykroczenie przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia karane będą w postępowaniu karno-administracyjnym grzywną do 2.000 zł lub aresztem do dni 7.

Orzecznictwo należy do Urzędów Morskich.

Par. 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie porządkowe Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 1 listopada 1937 r. o uprawnieniu przybrzeżnej żeglugi morskiej pomiędzy Gdańskiem a Gdynią przez barki żeglugi śródlądowej (Pomorski Dziennik Wojew. Nr 24, poz. 285).

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MORSKIEGO

(—) Tad. Wysocki

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Departament Administracji publicznej

WYKAZ POWIATÓW

NA OBSZARZE ZIEM ODZYSKANYCH
według rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1946 r. w sprawie tymczasowego podziału administracyjnego Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 177)

(Stan na 31 października 1946 r.)

L. p.	Nazwa powiatu	Siedziba starosty	U W A G I
	WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE		Wojew. mieszane. (3 powiaty z obszaru Ziem Odzyskanych).
1.	ełcki	Ełk	
2.	gołdapski	Gołdap	
3.	olecki	Olecko	
	WOJEWÓDZTWO GDAŃSKIE		Wojew. mieszane. (5 powiatów z obszaru Ziem Odzyskanych).
4.	elbląski	Elbląg	Powiat obejmuje również wydzielone m. Elbląg. Powiat miejski w Elblągu skasowany.
5.	kwidzyński	Kwidzyń	
6.	lęborski	Lębork	
7.	malborski	Malbork	
8.	sztumski	Sztum	
	WOJEWÓDZTWO OLSZTYŃSKIE		Województwo obejmuje 18 powiatów.
9.	bartoszycki	Bartoszyce	Obejmuje również pozostałą w granicach Polski część d. powiatu Świętomiejskiego.
10.	braniewski	Braniewo	
11.	giżycki	Giżycko	Poprzednia nazwa: łuczański (Łuczany — Lec).
12.	iławecki	Górsko	
13.	kętrzyński	Kętrzyń	Poprz. nazwa: rastemborski (Rastenbork). Obejmuje również pozostałą w granicach Polski część d. powiatu gierdawskiego.
14.	lidzbarski	Lidzbark Warmiński	
15.	morąski	Morąg	
16.	mrągowski	Mrągowo	Pop. nazwa: żądźborski.
17.	nidzicki	Nidzica	Pop. nazwa: niborski.
18	olsztyński	Olsztyn	
19.	m. Olsztyn	Olsztyn	**Powiat miejski.** Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
20.	ostródzki	Ostróda	
21.	pałęcki	Pasłęk	
22.	piski	Pisz	Pop. nazwa: jańsborski.
23.	reszelski	Biskupice	
24.	suski	Iława	Poprzednia siedziba: Susz.
25.	szczyciński	Szczytno	
26.	węgorzowski	Węgorzewo	Pop. nazwa: węgoborski (Węgobork). Obejmuje również pozostałą w granicach Polski część dawnego powiatu darkiejmskiego.

L.p.	Nazwa powiatu	Siedziba starosty	Uwagi
	WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE		Wojew. mieszane. (13 powiatów z obszaru Ziem Odzyskanych).
27.	babimojski	Wolsztyn	Obszar powiatu jest administrowany przez starostę wolsztyńskiego.
28.	górzowski	Gorzów Wielkopolski	Powiat obejmuje również wydziel. m. Gorzów i niewydziel. m. Kostrzyń, wyłączone z wojew. szczecińskiego. Powiat miejski w Gorzowie skasowany.
29.	gubiński	Gubin	
30.	krośnieński	Krosno Odrzańskie	
31.	międzyrzecki	Międzyrzec	
32.	pilski	Piła	Powiat obejmuje również wydziel. m. Piłę i obszar dotychczas. pow. trzeciańskiego. Powiat miejski w Pile skasowany.
33.	rzepiński	Słubice	
34.	skwierzyński	Skwierzyna	
35.	strzelęcki	Strzelec Krajeńskie	
36.	sulęciński	Sulęcin	
37.	świebodziński	Świebodzin	
38.	wschowski	Wschowa	
39.	zielonogórski	Zielona Góra	
	WOJEWÓDZTWO SZCZECIŃSKIE		Wojew. obejmuje 25 powiatów.
40.	białogardzki	Białogard	
41.	bytowski	Bytów	
42.	chojeński	Dębno	
43.	choszczeński	Choszczno	
44.	człuchowski	Człuchów	
45.	drawski	Drawsko	
46.	gryficki	Gryfice	Pop. nazwa: zagórski.
47.	gryfiński	Gryfino	
48.	kamieński	Kamień Pomorski	
49.	kołobrzeski	Karlino	
50.	koszaliński	Koszalin	
51.	łobeski	Łobez	Pop. nazwa: Ławiczka.
52.	miastecki	Miastko	
53.	myśliborski	Myślibórz	
54.	nowogardzki	Nowogard	
55.	pyrzycki	Lipiany	
56.	sławieński	Sławno	
57.	słupski	Słupsk	Powiat obejmuje również wydziel. m. Słupsk. Powiat miejski skasowany.
58.	stargardzki	Stargard	
59.	szczeciński	Szczecinek	
60.	szczeciński	Szczecin-Głębokie	Pop.: welecki.
61.	m. Szczecin	Szczecin	**Powiat miejski.** Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
62.	wałecki	Wałcz	
63.	woliński	Świnoujście	Pop.: Uznam - wołyński
64.	złotowski	Złotów	

L.p.	Nazwa powiatu	Siedziba starosty	Uwagi
	WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKIE		Wojew. mieszane. (17 powiatów z obszaru Ziem Odzyskanych).
65.	bytomski	Bytomski	
66.	m. Bytom	Bytom	**Powiat miejski.** Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
67.	dobrodzieński	Lubliniec	Obszar powiatu jest administrowany przez starostę lublinieckiego.
68.	gliwicki	Gliwice	
69.	m. Gliwice	Gliwice	**Powiat miejski.** Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
70.	głubczycki	Głubczyce	
71.	grodkowski	Grodków	
72.	kluczborski	Kluczbork	
73.	kozielski	Koźle	
74.	niemodliński	Niemodlin	
75.	niski	Nisa	Powiat obejmuje również wydziel. m. Nisę. Powiat miejski w Nisie skasowany.
76.	oleski	Olesno	
77.	opolski	Opole	Powiat obejmuje również wydziel. m. Opole. Powiat miejski w Opolu skasowany.
78.	prudnicki	Prudnik	
79.	raciborski	Raciborz	Powiat obejmuje również wydziel. m. Racibórz. Powiat miejski w Raciborzu skasowany.
80.	strzelecki	Strzelec	
81.	m. Zabrze	Zabrze	**Powiat miejski.** Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta. (Przymiotnik: zabrzański).
	WOJEWÓDZTWO WROCŁAWSKIE		Województwo obejmuje 35 powiatów.
82.	bolesławiecki	Bolesławiec	
83.	brzeski	Brzeg	Powiat obejmuje również wydziel. m. Brzeg. Powiat miejski w Brzegu skasowany.
84.	bystrzycki	Bystrzyca Kłodzka	
85.	dzierżoniowski	Dzierżoniów	Pop.: rychbachski.
86.	głogowski	Sława Śląska	
87.	górowski	Góra	
88.	jaworski	Jawor	
89.	jeleniogórski	Jelenia Góra	Powiat obejmuje również wydziel. m. Jelenią Górę. Powiat miejski w Jeleniej Górze skasowany.
90.	kamieniogórski	Kamienna Góra	
91.	kłodzki	Kłodzko	
92.	kożuchowski	Kożuchów	
93.	legnicki	Legnica	Powiat obejmuje również wydziel. m. Legnicę. Powiat miejski w Legnicy skasowany.
94.	lubański	Lubań	
95.	lubiński	Lubin	
96.	lwówecki	Lwówek Śląski	
97.	milicki	Milicz	
98.	namysłowski	Namysłów	
99.	oleśnicki	Oleśnica	
100.	osławski	Oława	
101.	strzeliński	Strzelin	
102.	sycowski	Syców	
103.	szprotawski	Szprotawa	
104.	średzki	Środa Śląska	
105.	świdnicki	Świdnica	Powiat obejmuje również wydziel. m. Świdnicę. Powiat miejski w Świdnicy skasowany.
106.	trzebnicki	Trzebnica	

L.p.	Nazwa powiatu	Siedziba starosty	Uwagi
107.	wałbrzyski	Wałbrzych	
108.	m. Wałbrzych	Wałbrzych	**Powiat miejski.** Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
109.	wołowski	Wołów	
110.	wrocławski	Wrocław	
111.	m. Wrocław	Wrocław	**Powiat miejski.** Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
112.	ząbkowicki	Ząbkowice Śląskie	
113.	zgorzelecki	Zgorzelec	
114.	złotoryjski	Złotoryja	
115.	żagański	Żagań	
116.	żarski	Żary	Poprzed.: żarowski.

SKRADZIONE I ZAGUBIONE DOKUMENTY

Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe obywatelstwa polskiego. Franciszek Żurawski, zam. Osieczno, pow. Starogard.

Unieważniam zagubione dokumenty: kartę rejestracyjną RKU, kartę rozpoznawczą i dowód wymeldowania na nazwisko Ulfik Aleksander, Sopot, Grunwaldzka 23.

Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, prawo jazdy i kartę RKU. Stochniat Jerzy, Gdynia, Świętojańska 118 oraz kartę ewidencyjną samochodu „Opel-Adam" nr rejestracyjny B. 15671.

Unieważniam skradzione zaświadczenie stałe i kartę rejestracyjną na nazwisko Wasiak Józef, Gdynia, Wincentego a Paulo 11.

Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia nr 279 „Z" klacz ur. w 1940 r. maści gniada, h. o. wystawiony na nazwisko Dębski Czesław, zamieszkały w Słupsku, Podgórna 5.

Unieważnia się zagubione prawo jazdy II klasy nr 3760 na nazwisko Pietrzak Józef.

Unieważnia się kartę rejestracyjną RKU i tymczasowy dowód. Stypiński Stanisław.

Unieważnia się zagubiony dowód osobisty Stypułkowski Roman oraz kartę rejestracyjną na samochód ciężarowy marki „Skoda" nr silnika 78911, nr podwozia 78639, nr rejestracyjny D — 16273, wydany na nazwisko Stypułkowski Mieczysław.

Unieważnia się „czerwone" prawo jazdy na prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych, wydane na moje imię przez Polski Urząd Wojewódzki w roku 1932 — Eugeniusz Śladziński, Wejherowo, ul. 12 Marca nr 206.

Unieważnia się zagubione prawo jazdy II kl., zaświadczenie RKU. Szuszkiewicz Michał, Sopot, Rolna 4b.

Unieważniam zagubiony dowód osobisty, kartę zameldowania, prawo jazdy II kl nr 356. Grytka Zygmunt, Gdańsk-Wrzeszcz, Al. Roosevelta 56 m. 2.

Unieważniam zagubiony dowód rejestracyjny na motocykl nr — N—15 997. Kubiak Stanisław, Sopot, ul. Stalina 728.

Unieważniam zagubiony tymczasowy dowód osobisty, akt ślubu, kartę zameldowania w Sopocie na nazwisko Sicińska Alicja, zamieszkała Sopot, Chodowieckiego 3c.

Unieważnia się zagubiony dowód osobisty i inne dokumenty na nazwisko Masiarz Piotr, Sopot, Bolesława Prusa 2.

Unieważnia się z powodu zaginięcia tymczasowy dowód tożsamości konia nr 71, wydany przez Wydział Wojskowy Zarządu Miejskiego w Gdańsku w dniu 8. VI. 1945 r. na konia — wałach, kasztan, gwiazdka, strzałka, chrapka, a należący do Domu Dziecka w Oruni.

Unieważnia się zagubioną legitymację Urzędu Wojewódzkiego nr 607/St/46 na nazwisko Giedryś Janusz, pracownik referatu Odbudowy w Lęborku.

Unieważnia się skradzione stałe zaświadczenie rehabilitacji, odcinek zameldowania i inne dokumenty na nazwisko Werner Bolesław, Chylonia, Władysławskiego 20.

Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia nr 403 wydany przez Wydział Wojskowy Zarządu Miejskiego w Gdańsku w dniu 19. VII. 45 r. na klacz kasztanka, gwiazdka, ur. w 1941 r. — Wydział Zdrowia Zarządu Miejskiego w Gdańsku.

Unieważnia się zagubiony dokument rejestracyjny próbny nr 1664 wydany przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Gdański w Sopotach, samochodu osobowego marki „Adler" nr silnika: 302136 2 E V., nr podwozia 180129, wydany dla Ministerstwa Odbudowy, Okręgowe Zjednoczenie Wytwórni Materiałów Budowlanych — Oliwa, Grunwaldzka 505.

Unieważnia się zagubione czerwone prawo jazdy wydane w Krakowie 8 listopada 1945 r. na nazwisko Zemlak Marian, zamieszkały w Kwidzyniu.

Unieważnia się zagubioną książkę na konia nr 143 wydaną na nazwisko Stanisław Giliński, Trzepowo, powiat Gdańsk.

Unieważniam skradzione zaświadczenie stałe na nazwisko Wrzałka Józef.

Zgłoszenia na prenumeratę przyjmuje Redakcja i Administracja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego przy Urzędzie Wojewódzkim Gdańskim w Gdańsku, ul. Okopowa 5 (Wydział Ogólny, pokój Nr 27 godz. 10 — 12). Tel. 419-41 wew. 267.

Za Redakcję **Mgr B. Kozłowska - Ratney**, Radca Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego.

Administracja przyjmuje ogłoszenia od władz, urzędów i instytucyj o charakterze publiczno-prawnym, zaś od osób fizycznych i osób prawnych prawa prywatnego tylko te, które zdaniem Urzędu Wojewódzkiego, mogą być umieszczone w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Cena ogłoszeń: zł. 15 — za wyraz — najmniej 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł 45.— za 1 mm. szpalty. Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr XI—4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględniane.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu zaliczki kwartalnej na wspomniane P. K. O. w kwocie zł. 90.— do rozliczenia się zgodnie z cenami uwidocznionymi na każdym nadesłanym egzemplarzu.

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Drukarni Nr 8 **Spółdz. Wydawniczej „Czytelnik" w Gdyni, ul. Mściwoja 7.**

W-03961

CENA zł 15.